

CULTUURDAGBOEK ERIC VAARZON MOREL

MAANDAG 30 MAART

Bienvenido

Zaterdagmiddag haal ik met Louise de *amigos artistas* van Schiphol op met twee auto's. Koffers vol met *batas de cola* (sleepjurken) van Raquela Ortega, onze sterdanseres. Zonder haar had ik dit allemaal niet kunnen doen. Zoals ze zelf zegt, toen ik laatst bij haar in Toledo en Madrid was: we zijn inmiddels *familia!* Zonder mijn lieve Louise ook niet, al 35 jaar samen met mijn geliefde en moeder van onze prachtige drie kinderen. Buiten Raquela zijn de anderen nooit eerder in Nederland geweest. Ze vinden het plat en groen, 'verde' zoals we ook in de voorstelling zingen. De afgelopen maanden ben ik twee keer in Madrid geweest om te repeteren. Daarna was het wel gek om in m'n eentje hier thuis alles door te nemen zonder fysiek bij hen te zijn. Flamencodans en -zang zijn toch echt uitvoerende kunsten: je moet elkaar horen, zien, voelen en ruiken. Gisteren hebben we voor het eerst hier gerepeteerd en nu straks weer verder. Gaat goed, *va bien, hasta mañana* maar weer. Gisteren was de lichttechnicus erbij, vandaag ook geluidstechniek.

DINSDAG 31 MAART

Een 'Italiaantje' doen

Vroeg opgestaan om om 10 uur in Singer Laren te zijn met onze rieten keukenstoelen, typisch flamenco. We spreken de podiumindeling door. Het is een apart gevoel in dit soort tijden, alsof ik even op een andere planeet ben. Na geluid en licht min of meer gesteld te hebben, met mijn twee fantastische technici René en Johan, hebben we ge-soundcheckt en een 'Italiaantje' (korte doorloop) gedaan. Nu even pauze en op naar de generale vanavond, met ook nog een persfotograaf erbij. Nog wat kleine aandachtspunten en de voorstelling staat. *Un olé grande* voor mijn podiumkompanen en de twee technici. Thuis nog even rustig nagepraat met Louise, *mi amor*, maatje, *la más guapa* en mijn steun en toeverlaat in alles, zonder haar was ik nooit zover gekomen. Elke dag heen en weer naar het vakantiepark bij Nijkerkernauw waar de artiesten verblijven, vandaag met de fiets voor de gitarist die zich een beetje opgesloten voelt.

WOENSDAG 1 APRIL

Première in Singer Laren

Singer is mijn thuishaven, en daar ben ik ze zeer erkentelijk voor. Ik woon om de hoek, in Huizen *¡Casas!* Gaat eigenlijk allemaal heel gesmeerd vandaag. Rustig op mijn tijd opgestaan om 10.30 uur, dat heb ik overgehouden aan mijn nachtelijke leven in de jaren 80 in Madrid en Sevilla. Ik ben een nachtmens, hoef in feite toch alleen maar laat in de middag naar het theater of de concertzaal. Vanavond voel ik *duende* op het podium. Wat een fijne collega's/*compañeros*, en wat een topartiesten! Er was een oude flamencozanger midden vorige eeuw die zei: om *duende*, de mystieke spirit van flamenco, te voelen moet je een boel hebben meegemaakt in het leven. Nou, dat heb ik. Zoals Federico Garcia Lorca zegt in zijn gedicht: *la guitarra deja llorar a mis sueños / de gitaar laat mijn dromen huilen / Het snikken der verdoolde zielen ont-snapt uit haar ronde mond / en zoals de tarantula weeft zij een grote ster / om te jagen op*

Eric Vaarzon Morel tijdens de voorbereidingen van 'Fiesta Gitana Morèl' FOTO BRAM PETRAEUS

Flamenco moet je horen, zien, voelen en ruiken

Gitarist Eric Vaarzon Morel speelt met zijn Spaanse *amigos artistas* zijn nieuwe flamenco-voorstelling 'Fiesta Gitana Morèl'. En viert in het theater zijn 65ste verjaardag.

de zuchten die drijven op haar zwarte, houten waterput.

Met de stemmen, de voeten en de handen op de gitaren, *jolé y pa'lante*, (vooruit) *al ataque!*

2 APRIL – WITTE DONDERDAG

Mijn flamencowieg

Semana Santa! Wij vieren, dansen, zingen en gitaarspelen samen onze eigen '*Pasión*' op het podium in theater Orpheus Apeldoorn. Bij de *granaína* (een *fandango* uit Granada), gezongen door Maria uit Granada, de stad van het Alhambra, voelt iedereen *duende*, de passie en de intense beleving van de *Semana Santa*. Vanuit de coulissen horen wij de aanmoedigingen (*jaleos*) van de anderen, wat Maria en mij het immense gevoel van de *flamenco puro* geeft. Het is een fantastische voorstelling in een fabriekshal, wordt er alleen maar echter van!

Dit is mijn *sueño*, mijn droom waardoor ik nog meer dan anders met één been in Sevilla sta, waar mijn flamencowieg stond. Het begon in 1981 tijdens de *Semana Santa*, met de

processies door de straten en stegen van Sevilla met de wat vreemdsoortige puntmutsen en maskers. Ik was ontroerd, zomaar ergens in een steeg of op een plein, met duizenden mensen om me heen. Doodstil werd het toen een *saeta* werd gezongen vanaf een balkon.

3 APRIL – GOEDE VRIJDAG

Mystieke teksten

Ik ben niet gelovig, toch kan ik devotie voelen en lees en voel ik de mystieke teksten van Juan de la Cruz en Teresa de Ávila die ik verwerkte in mijn flamenco-opera *El Greco de Toledo*. Het is Goede Vrijdag! Bij het ontbijt is het behelpen met twee keukenstoelen, de rest staat op het podium waardoor ik me daar op mijn gemak voel met mijn kompanen. Na middernacht kom ik thuis, en wat is er mooier dan mijn 65ste verjaardag te vieren in de auto op de terugweg vanuit Roosendaal: mijn eigen passie toegezongen door mijn *compis!*

ZATERDAG 4 APRIL

Feestelijke hoedjes

Na een lange, lange intense week even één dag betrekkelijke rust. Lekker laat opgestaan. En op weg naar Uden kan ik me niet herinneren daar eerder te hebben gespeeld. De Huizermuizen zijn met de champagne ingepakt voor een traktementmoment in het theater. De heenreis verloopt makkelijker dan gisteren, toen we 2,5 uur bijna continu in de file reden. Heel fijn dat mijn gitaarkompaan José graag autorijdt zodat ik af en toe achterover kan leunen en achterin de Spaanse gesprekken kan volgen, van heel serieus tot veel geestige grappen. Na een korte soundcheck kunnen mijn *compañeros* even de stad in. Dat is aan hen besteed, ze vervelen zich wel een beetje op het vakantiepark. Dat kan ik me herinneren toen ik vorige eeuw nog wel eens op lange tournees in het buitenland was.

Om 19.30 uur champagne, de Huizermuizen, feestelijke hoedjes en toeters die Raquela heeft gescoord. Omkleeden en dan het podium op. Energieke Raquela zorgt ervoor dat ik voor het eerst in mijn leven in een theater wordt toegezongen door de zaal. Wat een heerlijke *Fiesta Gitana* is dit!

5 APRIL – 1STE PAASDAG

Bedwelvende jasmijn

Gloria y jazmines: het gevoel dat ik krijg als ik in het voorjaar bij de processies in Sevilla ben. De stad ruikt dan naar een mengeling van bloeiende jasmijn en wierook. Vooral 's nachts, met z'n duizenden op weg naar de grote kathedraal en weer terug, kan dat bedwelvend zijn.

Enfin, lekker uitgeslapen en paasontbijt met dochter Eline, die appeltaart maakt à la mijn lieve moeder Muis, waar alles mee begonnen is, schoonzoon Jacopo en Louise, mijn alles. Met oudste zoon Isaac, architect in Parijs, gefacetime en jongste zoon Lucas belt me terwijl hij aan het blokken is voor zijn psychiëteriële cadeaus, alleen dat wij nog heel lang samen mogen zijn. We zijn na twee zware jaren, in verband met de gezondheid van Louise, voor even in rustiger vaarwater gekomen. Ik ben trots op ons allemaal. Vanavond probeer ik mijn cadeau uit: een grillpan waarmee ik gambas, dorade en zalm maak. *Fantástico* en heerlijk!

6 APRIL, 2DE PAASDAG

Frank en vrij

Op het podium in de stad waar ik ooit in de toekomst nog een keer aan wil komen op de schaats, Leeuwarden! Prachtig theater De Harmonie helemaal voor ons alleen, matinee met goed gevulde zaal.

Heerlijke voorstelling, frank en vrij op het podium, nu op naar de Randstad de komende twee weken!

Ik ga er toch maar 'ns over nadenken om te beginnen aan een dagboekje na deze week deze agenda te hebben geschreven.

Gloria y jazmines... vamos y olé... hasta la vista...